

[Halvgaard.]

ne opfylde de krav, ministeren efterlyser? Jeg tænker her på vore ca. 30 specialarbejderskoler, som spredt ud over landet giver tilbud om bl. a. trinvis uddannelse inden for mange forskellige brancher. Disse kurser er anerkendt af arbejdsmarkedet. Jeg ved godt, at specialarbejderskolerne hører ind under arbejdsministeriets regie, og det er måske også grunden til, at undervisningsministeren ikke er tilstrækkelig opmærksom på og orienteret om de muligheder, disse institutioner kan tilbyde netop den restgruppe, der bekræfter undervisningsministeren.

En koordination, et samarbejde af specialarbejderskolerne, 10.-klasserne og eventuelt EFG, de erhvervsfaglige grunduddannelsers basisår, var måske en løsning, men fremskridtspartiet kan ikke gå ind for de ideer, der ligger bag det foreliggende beslutningsforslag.

Lone Dybkjær (RV):

Generelt tror jeg, at principdebatter er nyttige, men jeg synes, at vi på nuværende tidspunkt på baggrund af det, der er blevet sagt ved den sidste førstebehandling, og det, der allerede er sagt i dag, må erkende, at vi ikke kommer videre med dette beslutningsforslag, sådan som det ligger her. Måske er det, fordi principperne ikke er klare nok eller konkretiseret nok, måske er det virkelig, fordi uenigheden er så stor, eller også er det en blanding af begge dele. Jeg synes i virkeligheden, det er ganske vanskeligt at finde ud af.

Når vi er betænkelige, skyldes det navnlig, at vi er bange for, at denne folketingsbeslutning med de forsøg, der er planlagt over en 5 års periode, kommer til at virke som en slags syltekrukke. Allerede nu er der jo en række ting, som man kan gennemføre, og som vi synes man bør gennemføre, f. eks. ændringer i aldersgrænser, og der kan være andre ting.

Jeg vil i øvrigt ikke repetere, hvad der blev sagt fra vores side sidste år. Der var ting, vi var enige i, og ting, vi var uenige i. Vi har lagt mærke til, at der er sket ændringer, sådan set også nogle væsentlige principielle ændringer, som jeg kan se ministeren har foretaget på baggrund af den debat, der var sidste år. Jeg vil i øvrigt som en lille parentetisk bemærkning sige, at det havde været rart, hvis der var gjort opmærksom på, hvor ændringerne var, så man ikke skulle sidde og sammenholde teksten, så havde arbejdet været lidt lettere. Vi har altså lagt mærke til de gennemførte æn-

dringer, og vi synes også, der er nogle forbedringer.

Jeg vil godt sige mere principielt om de tre ting, det drejer sig om, nemlig det 10.-12. uddannelsesår, samordningen og forsøgene, at vi finder, det er vigtigt, at man giver prioritet til det 10.-12. uddannelsesår, men navnlig finder vi, at det er vigtigt, at man virkelig prioriterer dem, der ikke på noget tidspunkt i deres tilværelse har fået andet end en korttidsuddannelse, og dem, der i fremtiden muligvis heller ikke vil få det. Jeg tror, man skal pille den gruppe ud og specielt drøfte dens problemer fremfor at fortabe sig i problemerne for hele den samlede gruppe. Vi mener, det er meget vigtigt, at de korttidsuddannede styrkes, og det vil altså sige, vi mener, det er meget vigtigt, at man satser også på voksenundervisningen.

Jeg tror, problemerne ligger i, at ministeren hele tiden skriver »samordning«. Jeg ville egentlig foretrække, at vi gik videre med to andre ord, nemlig »koordinering« og »styrkelse« dér, hvor der er behov for det. Måske var det en mere konstruktiv tankegang. Måske er det også det, ministeren vil; jeg har prøvet at gennemgå spørgsmålene og svarene fra sidste år, men efter vores opfattelse er der for mange samordningstanker i dem; jeg tror meget snarere, man skal lægge an på en hensigtsmæssig koordinering og styrkelse dér, hvor der virkelig er svagheder, og det gælder, som jeg nævnte det, navnlig de korttidsuddannede.

Så vil jeg godt sige omkring forsøgene i de 5 år, at jeg tror faktisk ikke, tiden – og dér kigger jeg også på den debat, der var sidste år, og udvalgsarbejdet – er inde til forsøg, men snarere til en analyse af de konkrete love, der ligger på området, og så en gennemførelse af det, man umiddelbart kan blive enige om at gennemføre, og der vil jo være bred enighed om, at der er nogle grupper, man skal styrke.

Jeg vil foreslå nu, for at hele arbejdet ikke skal gå i stå eller blive en repetition af sidste år, at man tager en mere konkret gennemgang af områdets uddannelsesvæsen med en angivelse af, hvad man tror der er hovedproblemer på de enkelte områder, og så tager måske en længerevarende drøftelse en eller to dage, hvor man går det hele igennem, og så på baggrund af det opstiller nogle generelle retningslinjer, der så eventuelt kan føre til en folketingsbeslutning.